

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 107113 21 Kž 2
Brčko, 04.03.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Ilje Klaić kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Maide Kovačević kao članova vijeća, uz učestvovanje Biljane Vasiljević kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.Ć. zv. „D.“ iz B., zbog krivičnog djela Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. u sticaju sa krivičnim djelom Laka tjelesna povreda iz člana 170. stav 1., sve u vezi sa članom 31. i članom 54. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20), odlučujući o žalbi branioca optuženog Dragana Oparnica, advokata iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 107113 20 K 2 od 09.11.2020. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 04.03.2021. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Dejanke Jovanović, optuženog i njegovog branioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog A.Ć. zv. „D.“ i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 107113 20 K 2 od 09.11.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 107113 20 K 2 od 09.11.2020. godine, optuženi A.Ć. zv. „D.“, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u tački I izreke te presude počinio krivično djelo Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2., a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom članova 7., 42., 47. i 49. istog zakona izrekao kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci.

Istom presudom tačkom II izreke na osnovu člana 283. stav 1. tačka e. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prema optuženom je odbijena optužba da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Laka tjelesna povreda iz člana 170. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14 i 3/19) optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je oštećenog uputio da imovinskopravni zahtjev u cjelosti može da ostvaruje u parničnom postupku.

Protiv navedene presude u dijelu u kojem je A.Ć. oglašen krivim žalbu je podnio branilac optuženog advokat Dragan Oparnica (u daljem tekstu branilac optuženog) zbog:

- bitne povrede krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. i stav 2. u vezi sa članom 307. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

- povrede krivičnog zakona iz člana 298. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i

- odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branilac optuženog predložio je da ovaj sud usvoji žalbu, ukine prvostepenu presudu i odredi održavanje pretresa ili da preinači pobijanu prvostepenu presudu i optuženog A.Ć. oslobodi od optužbe da je počinio krivično djelo Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) podnijelo je odgovor na žalbu i predložilo da ovaj sud žalbu branioca optuženog A.Ć. odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu u osuđujućem dijelu u kojem se ona pobija žalbom.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda, održanoj dana 04.03.2021. godine, branilac optuženog izjavio je da ostaje pri podnesenoj žalbi i prijedlogu iz iste.

Optuženi A.Ć. pridružio se riječima svog branioca.

Tužilac je izjavila da ostaje kod odgovora na žalbu i prijedlogu da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda u osuđujućem dijelu.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz sledećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. i stav 2., u vezi sa članom 307. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na način da je izreka presude protivrječna razlozima presude i da ista ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u dijelu u kome je optuženi oglašen krivim da je počinio krivično djelo Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav ovog suda je i u pogledu žalbenog osnova pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji. U pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala je uvjerljiva argumentacija, koja bi osnovano ukazala na navedene propuste prvostepenog suda i dovela u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke, sa aspekta istaknutih prigovora.

Prvostepeni sud je tokom dokaznog postupka, kao što i proizilazi iz obrazloženja pobijane odluke, izveo sve predložene dokaze od strane tužioca, dok odbrana nije imala prijedloga za izvođenje dokaza. Nadalje u obrazloženju odluke je ukazano na sve provedene dokaze odnosno ukazano na relevantne dijelove iskaza saslušanih svjedoka kao i saslušanih vještaka i to medicinske struke dr Zdenka Cihlarž i vještaka genetičara Zorana Obradović. Potom je sud izvršio slobodnu ocjenu svih provedenih dokaza cijeneći iste pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. i člana 15. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Iskaz oštećenog I.A. kao i ostale provedene dokaze kroz koje su potkrijepljeni navodi svjedoka oštećenog sud je cijenio objektivnim i iskrenim, i na osnovu njih pravilno utvrdio sve pravnorelevantne i odlučne činjenice, koje ukazuju da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim. Na pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primijenio odredbe Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nalazeći da su radnjama optuženog ostvarena sva obilježja bića krivičnog djela Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da je djelo kako je i pravno kvalifikovano učinjeno na drzak način o čemu daje detaljnije razloge na strani sedmoj i osmoj pod tačkom 11. obrazloženja. Za takvo činjenično i pravno utvrđenje prvostepeni sud je naveo objektivne, argumentovane, valjane i za ovaj sud prihvatljive razloge koji ukazuju na pravilnost činjeničnog utvrđenja i zaključka do kojeg je došao nakon pažljive i pravilne ocjene dokaza. Sud je s razlogom poklonio vjeru iskazima saslušanih svjedoka jer su isti na objektivnan i korektan način iznijeli svoja saznanja o navedenom događaju, a sa kojim je sud doveo u vezu i materijalnu dokumentaciju kao i nalaze vještaka, i o svemu tome dao uvjerljive razloge koji u potpunosti isključuju žalbenu tvrdnju da odluka ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Nadalje ovaj sud smatra da izreka prvostepene presude nije protivrječna razlozima presude kao što se žalbom na neargumentovan i neuvjerljiv način tvrdi. Izreka presude je u potpunoj saglasnosti sa razlozima i obrazloženje

praktično slijedi izreku, tako da iz istog proizilazi kojim se sve dokazima sud služio, koje relevantne činjenice je utvrdio na osnovu provedenih dokaza uz precizno i adekvatno obrazloženje u pogledu svega toga, a što opet žalbene prigovore u tom pravcu čini potpuno neosnovanim. Pri tome branilac ne ukazuje u čemu se ogleda protivrječnost izreke i obrazloženja i o kakvoj vrsti nejasnoće odluke se radi, tako da je po ocjeni ovog suda navedena tvrdnja potpuno paušalna bez utemeljenja u adekvatnoj argumentaciji.

Nema mjesta ni žalbenoj tvrdnji branioca da je prvostepeni sud povrijedio načelo zabrane *reformatio in peius* iz člana 307. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koje propisuje situaciju kada je žalba podnesena samo u korist optuženog, da se presuda ne smije izmijeniti na njegovu štetu. Žalba je podnesena samo u korist optuženog ali povreda na koju branilac neargumentovano ukazuje nije ni počinjena. Način na koji je krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim počinio, odnosno sve odlučne i relevantne činjenice sud je na osnovu provedenih dokaza pravilno utvrdio iz čega je izveo pravilan zaključak da je isto počinjeno na drzak način kako je pravno i kvalifikovano o čemu prvostepeni sud govori na strani osmoj odluke. Obilježje navedenog krivičnog djela prvostepeni sud adekvatno obrazlaže i navodi da je optuženi zloupotrijebio dobro poznanstvo sa oštećenim kao radnim kolegom i povjerenje koje je oštećeni imao prema optuženom, a na način opisan u izreci odluke, što čini obilježje krivičnog djela za koje je oglašen krivim. Takođe prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je krivično djelo izvršeno i uz upotrebu guranja, fizičku silu, uz vrijeđanje i galamu prema oštećenom, odnosno da je prilikom izvršenja primijenjen i blaži stepen prinude koji treba posmatrati u kontekstu obilježja krivičnog djela teška krađa na drzak način. Pri tome prvostepeni sud nije povrijedio naprijed navedeno načelo zabrane *reformatio in peius* jer je sve činjenice pravilno utvrdio i da je pravna kvalifikacija krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim ostala nepromijenjena kao i u presudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 26.03.2019. godine koja je po žalbi branioca optuženog ukinuta od strane ovog suda i naloženo novo suđenje pred prvostepenim sudom. Na ovom mjestu sud nalazi za potrebnim da ukaže na to da se branilac nepotrebno poziva na činjenično utvrđenje iz presude koja je ukinuta, jer u ponovljenom postupku nije ništa učinjeno ni utvrđeno na štetu optuženog. S tim u vezi ne može se prihvatiti tvrdnja branioca da je prvostepeni sud u ponovljenom postupku u činjeničnom opisu utvrdio obilježja krivičnog djela koje je teže, jer se radi o istoj pravnoj kvalifikaciji krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim kako u ponovljenom postupku tako i u postupku koji je prethodio ponovljenom postupku. Podsjećanja radi utvrđena je i ista vrsta i visina krivičnopravne sankcije i u ponovljenom i u prethodnom postupku, tako da apsolutno nema nikakvog osnova za tvrdnju da je došlo do povrede odredbe člana 307. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao ni tvrdnji da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna razlozima, kako se u tom kontekstu i u tom djelu žalbe branioca neargumentovano tvrdi.

Takođe branilac u žalbi navodi da je sud činjenično stanje u predmetnoj krivičnopravnoj stvari utvrdio na osnovu dokaza koji su izvedeni u ranijem postupku. Tačno je da su u ponovljenom postupku izvedeni svi identični dokazi kao u prethodnom postupku kao i što prvostepeni sud ukazuje i što proizilazi iz obrazloženja odluke. Međutim, provedeni dokazi bili su predmet ponovne ocjene i analize istih na osnovu kojih je utvrđeno činjenično stanje i na kojem je sud zasnovao svoje uvjerenje u pogledu krivice optuženog za krivično djelo za koje ga je oglasio krivim. S tim u vezi ovaj sud ne vidi razloge da se branilac u žalbi na više mjesta osvrće na činjenično utvrđenje iz odluke koja je ukinuta u odnosu na činjenično utvrđenje do kojeg je prvostepeni sud došao u ponovnom postupku. Naročito pri tome imajući u vidu da se ne radi o pravnorelevantnim razlikama u pogledu činjeničnog utvrđenja, a što naročito proizilazi iz činjenice da je pravna kvalifikacija krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim ostala potpuno neizmijenjena, tako da u ponovljenom postupku ni jedna bitna činjenica nije dodatno utvrđena na štetu optuženog, a što bi se moglo podvesti pod povredu odredbe člana 307. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, o kojoj je već bilo riječi. Dodatne činjenice koje je prvostepeni sud utvrdio, a koje se odnose na manju upotrebu fizičke sile kao što je već rečeno samo upotpunjuju i čine obilježje krivičnog djela za koje je oglašen krivim, odnosno upotpunjuje elemente drskosti ispoljene prilikom izvršenja navedenog krivičnog djela. Izvođenje istih dokaza i prezentovanje dokazne građe u ponovljenom postupku nužno ne znači činjenično utvrđenje u potpunosti kao u ranijem postupku, nego u granicama da ne bude na štetu optuženog.

Svi dokazi provedeni na glavnom pretresu o čijoj pouzdanosti je prvostepeni sud vodio računa, potvrdili su u potpunosti navode optužnice i pružili mogućnost da se sve pravnorelevantne i odlučne činjenice utvrde i zaključi da je krivično djelo optuženi počinio upravo u vrijeme i na način opisan u izreci tačke I prvostepene odluke.

U žalbenim osnovima kojima se pobija prvostepena presuda navedena je i povreda Krivičnog zakona iz člana 298. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, međutim, u pogledu tog žalbenog osnova izostala je bilo kakva argumentacija jer žalba ne sadrži nikakve razloge u tom pravcu. Imajući u vidu da ovaj sud po službenoj dužnosti vodi računa da na štetu optuženog nije povrijeđen Krivični zakon, kako je to propisano odredbom člana 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je preispitao pobijanu odluku i na te okolnosti, pa je zaključio da prvostepeni sud nije počinio ni propuste u pogledu primjene Krivičnog zakona. Odredbe Krivičnog zakona pravilno su primijenjene na utvrđeno činjenično stanje jer je prvostepeni sud sve relevantne i odlučne činjenice pravilno utvrdio i našao da su u radnjama optuženog ostvarena sva obilježja bića krivičnog djela za koje ga je oglasio krivim tačkom I izreke pobijane odluke.

Preispitujući odluku o krivičnopravnoj sankciji, budući da se odluka pobija i zbog tog žalbenog osnova, ovaj sud nije našao osnovanim ni taj žalbeni

osnov. I u pogledu tog žalbenog osnova izostala je adekvatna argumentacija koja bi ukazala da je sud izvršio pogrešan izbor vrste krivičnopravne sankcije. Branilac ističe da je prvostepeni sud kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio da je optuženi krivično djelo počinio na drzak način, a što je i obilježje krivičnog djela za koje je oglašen krivim. U tom dijelu prigovora se i ovaj sud slaže jer je prvostepeni sud na strani šestoj pored svih navedenih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti koje je u smislu člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine imao u vidu kada je vršio izbor krivičnopravne sankcije koju će izreći optuženom, između ostalog, naveo da je imao u vidu da je optuženi krivično djelo počinio na drzak način, a što predstavlja obilježje tog krivičnog djela. Međutim, imajući u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti o kojima prvostepeni sud govori na strani devetoj prvostepene odluke navedeni propust nije imao za posledicu da se optuženom izrekne teža kazna nego što optuženi objektivno istu zaslužuje, a na šta ukazuju sve navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. I ovaj sud smatra da je prvostepeni sud izabrao adekvatnu vrstu krivičnopravne sankcije i pravilno se opredijelio za kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci nalazeći da će se istom postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako na planu generalne tako i specijalne prevencije. Izrečena kazna zatvora će uticati na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela, a uticati i na ostale potencijale izvršioce krivičnih djela da ista ne čine. Takođe, izrečenom kaznom zatvora će se postići svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pružanjem adekvatne zaštite i satisfakcije licu na čiju štetu je krivično djelo počinjeno, kao što je pravilno zaključio i prvostepeni sud. Pri tome treba imati u vidu da je za krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim propisana kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, i da je prvostepeni sud optuženom izrekao kaznu zatvora koja je tek nešto iznad zakonom propisanog minimuma za navedeno krivično djelo, tako da se može sa sigurnošću zaključiti da se ne radi o kazni zatvora koja nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela i ličnosti optuženog.

Pravilno je prvostepeni sud postupio što nije prihvatio prijedlog branioca optuženog da se optuženom kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi, koja mogućnost je propisana odredbom člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U konkretnom slučaju imajući u vidu težinu krivičnog djela kao i ličnost optuženog, da je do sad više puta osuđivan za raznovrsna krivična djela izvršenje kazne zatvora se nameće kao prijeko potrebno za ostvarenje svrha kažnjavanja i u cilju prevaspitanja optuženog i postizanja svrhe krivičnopravnih sankcija. Takav način zamjene kazne zatvora ne bi pozitivno uticao na zaštitu ugroženog dobra odnosno imovine građana i ne bi bila adekvatna poruka društva izvršiocima krivičnih djela da ista ne čine. U konkretnom slučaju samo je formalnopravno ispunjen uslov da se kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi i to sa aspekta izrečene kazne zatvora budući da je optuženi osuđen na kaznu zatvora od 7 (sedam) mjeseci, a predlagani način je moguć u situacijama kad je izrečena kazna zatvora do 1 (jedne) godine. Prvostepeni sud je pravilno postupio i odbio prijedlog da se

kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi i o tome dao valjane razloge.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio bitne povrede postupka, niti je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a ni druge propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, kao ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić